

PIROS VÍZ

A törpék falujában mindenki tíz centi. A magasabbakat lelövik, erre van egy külön pisztolyuk. Anyuka haragjának hívják, de néha fűrészelnek is. Szorgalmas népek. Van királynőjük, noha nincsenek asszonyaik. A királynőt

Nemes Z. Márió 17

Zsuzsinak hívják. Egy epeszínű házikóban lakik a falu közepén. (A törpék minden este nyalogatják a kilincset.) Történt egyszer, hogy a faluba tévedt egy vándordíák, aki magasabb volt tíz centinél. A törpék összesereglettek és éhesen bámulták a fiú kezeit. Finom kezei voltak, tudott velük állatokat utánozni, ami a törpéket különösen idegesítette, hiszen ők csak csontokat gyűjtöttek. A diák mutatványai elbűvölték Zsuzsit, aki mélyeket sóhajtott az epeházban. Eresszük szabadon anyuka haragját, kérelték a törpék a királynőt, de ő megtagadta a kérést, hiszen legszívesebben örökre a vándordíák testébe költözött volna. A törpék fejüket lógatva bolyongtak az állattemetőben, nem tudták mit tépjenek ki fájdalmukban, inkább virágot szedtek a sírokról, de Zsuzsi immár a diáké volt. Hát legyen ez mégis a harag napja, mondták a törpék. Ha anyuka halott, apuka szüli a fiaikat. Álmában lepték meg a vándordíákot és elhordták mind a húsát. Az epeházban hiába sírt a trónjától megfosztott királynő, könnyek helyett piros víz úszott az éjszaka alján.

A TÚZOLTÓ FIAI

Három fia volt a tűzoltónak. Vidéken laktak, mert a tűzoltó bozótot oltott. A tűz nagy szemekkel nézte a növekvő fiúkat, nyalta a fejüket és máshogy is kedveskedett. Például lányokat égetett, akiket aztán bálákba pakolhattak a fiúk, mert így izmosodtak. Bekormozták az arcukat vacsora után, ne találja őket készületlenül a csókos este. Amikor felnőttek elindultak a hegyen túlra, ahol fából volt a világ. Ott belebújtak minden lyukba, tojásokat ettek, míg a madarakat parázssal üldözték. A galambok szerelemmel kecsegtették őket, a legkisebb áldozatul is esett az ármánynak, mire a másik kettő rájuk gyűjtotta az erdőt. Megfogyatkozva sétáltak ki a feketén ropogó esőből. Aztán elérkeztek a nagy mocsárhoz, ahol tavi nőstények bukkantak elő a víz alól. A két fiú rosszul lett a kigőzölgésektől és elájult, testüket a nádak királynője használta. Amikor felébredtek az egyikben már ott növekedett a mocsarak helytartója. A megrontott fiú békéért rimánkodott, mire a másik benzinnel locsolta le. A tűzoltó utolsó fia hazatért a nagy utazásból. Apját holtan találta a bozót közepén, körülötte hamu és pernye. A tűz halkan ropogott: „Fogyatkozik a világ, de mi mindig szeretni fogjuk egymást.”